

الشيخ محمد صالح المنجد

ŠEJCH MUHAMMED SÁLIH AL-MUNEDŽDŽID

المختصر في الأحكام الصيام

SOUHRN PŘEDPISŮ PŮSTU

PŘEKLAD: ALÍ VĚTROVEC

Ve jménu Alláha Milostiplného, Milostivého

PŘEDMLUVA K ČESKÉMU VYDÁNÍ

Chvála Alláhu, požehnání a mír Jeho Poslu.

K sestavení této krátké a skromné brožurky nás vedla snaha poskytnout česky hovořícímu čtenáři koncizní balíček informací týkajících se půstu, který by byl aktuální a rozpracovával běžné problémy postících se. Který by poskytl krátký vhled do problematiky islámsko-právních předpisů vztahujících se k tomuto vznešenému druhu uctívání Stvořitele. Kdo potom zatouží dozvědět se více a detailněji, může hledat dále v obsáhlejší knize Ramadán od šejcha al-Džibálího, vydané Islámskou Nadací v Brně, nebo v cizojazyčných zdrojích.

Jako zdroj nám sloužila tištěná verze bosenského překladu přednášky šejcha Munedždžida nazvaná „70 věcí vztahujících se k půstu“¹.

Věříme, že jsme dopomohli k lepšímu pochopení islámského půstu a měsíce Ramadánu u české muslimské i nemuslimské veřejnosti a prosíme Alláha Nejvznešenějšího, aby nás odměnil nejkrásnější odměnou od Sebe. Ámín.

V Mikulově, 24. Ramadánu 1431 po hidžře

Alí Větrovec

¹ 70 stvari vezanah za post. Publikováno sdružením Jasna Uputa na www.jasnauputa.com.

ÚVOD

Chvála Alláhu, jen Jeho uctíváme a jen od Něho pomoc a odpuštění hledáme. K Němu se utíkáme od zla nás samých i zla našich činů. Koho Alláh povede, toho nikdo z cesty nesvede a koho Alláh ponechává loudit, toho nikdo neuvede na pravou cestu. Dosvědčuji, že není božstva kromě Boha a dosvědčuji, že Muhammed je Jeho služebník a posel.

Alláh požehnal Svě služebníky mnohými podobami Svě dobroty, ve kterých se jejich dobré činy zmnohonásobují, jejich špatné činy odpouštějí, jejich stupně pozvedávají, srdce věřících se obracejí ke Svému Pánu, ti, kteří sami sebe očišťují, dosahují toho, co si přejí a ti, kteří sami sebe kazí, se zatracují.

Alláh stvořil Svě služebníky, aby mu činili akty služby, ve shodě s Jeho slovy:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

A džiny a lidi jsem jediné proto stvořil, aby Mne uctívali, (Záriját:56)

Jednou z nejvelkolepějších podob takového uctívání je i půst, který Alláh předepsal Svým služebníkům, jak říká:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Vy, kteří věříte, předepsán vám jest půst, tak jako byl již předepsán těm, kdož před vámi byli - snad budete bohobojní! (Bekara:183)

Vede je k tomu, aby Mu prokazovali vděk za předepsání půstu:

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Postním měsícem je měsíc ramadán, v němž Korán byl seslán jako vedení správné pro lidi a jako vysvětlení tohoto vedení i jako spásné rozlišení. Kdo z vás spatří na vlastní oči měsíc, necht' se postí! Ten z vás, kdo je nemocen nebo na cestách, necht' postí se stejný počet dní později; Bůh si přeje vám to usnadnit a nechce na vás obtížné. Dodržujte plně tento počet a chvalte Boha za to, že správně vás vede - snad budete vděční! (Bekara:185)

Dal jim oblíbit si půst, učinil jej pro ně lehkým, takže není pro lidi těžké, aby opustili své návyky. Alláh říká:

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۚ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ۗ

Postěte se jen po určený počet dní! Ten z vás, kdo je nemocen anebo na cestách, necht' postí se stejný počet dní později. Ti, kdož mohou se postit, však nečiní tak, ti necht' se vykoupí nakrmením jednoho chudého. Kdo však dobrovolně učiní více dobrého, bude to přičteno k jeho dobru. (Bekara:184)

Alláh disponuje milostí vůči nim a zadržuje daleko od nich neštěstí a zakázané. Tak říká:

وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ^٢

A půst je pro vás lepší - jste-li rozumní. (Bekara:184)

Není pochyb, že se v tomto měsíci srdce věřících obrací k Nejmilostivějšímu Pánu, aby se Pána na nebesích obávali a doufali v Jeho odměnu a v úspěch, Ráj.

Pročež je odměna za tuto službu Alláhu veliká, je nezbytné naučit se jejím předpisům, aby muslimové věděli, co je povinné a to také činili, co je zakázáno, aby toho zanechali a co je povoleno, aby se tím nezatěžovali.

Tato knížečka je pak sbírkou těchto předpisů, bontonu a sunny půstu. Prosíme Alláha, aby se stala užitečnou pro mne a pro mé bratry muslimy. Chvála Alláhu, Pánu světů.

Definice půstu

Sijám (صيام) je arabské slovo pro „zdržení se něčeho.“ Islámsko-právní definice tohoto termínu zní: „zdržet se všeho, co ruší půst od východu do západu slunce, s úmyslem postit se.“

Předpis půstu

Podle jednomyslné shody celé muslimské ummy je půst v měsíci Ramadánu povinností a pro to existuje celá řada důkazů v Koránu a v Sunně. Alláh říká:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Vy, kteří věříte, předepsán vám jest půst, tak jako byl již předepsán těm, kdož před vámi byli - snad budete bohabojní! (Bekara:183)

Posel Boží صلى الله عليه و سلم praví: „*Pilířů islámu je pět...*“ a mezi nimi vzpomíná také půst během měsíce Ramadánu.² Kdo přeruší půst v Ramadánu bez ospravedlnitelného šari’atského důvodu, spáchal veliký hřích. Říká Boží Posel صلى الله عليه و سلم popisující sen, který viděl: „... až jsem dospěl k planině, kde jsem slyšel nějaké hlasy. Zeptal jsem se: „*Jaké to jsou hlasy?*“ *Bylo mi odpovězeno, že to jsou hlasy obyvatel pekla. Pak mne odvedli na jiné místo, kde jsem viděl lidi viset přivázané za šlachy svých kolen, s roztrženými koutky úst, ze kterých se jim řinula krev. Zeptal jsem se: „Kdo jsou tito?“ Řekli: „To jsou ti, kteří předčasně přerušovali půst.“*³ Tj. před nastoupením doby jeho přerušeni (ar. iftár).

Háfiz az-Zehebí říká: „*Mezi věřícími je obecně známo, že ten, který se nepostí Ramadán a nemá pro to důvodu, je horší než ten, který cizoloží a pije alkohol. Muslimové jsou nepochybách, je-li takový někdo vůbec ještě muslimem a není-li již marnotratným odpadlíkem.*“

Šejchu l-islám Ibn Tejmíjja říká: „*Pokud se někdo nepostí Ramadán a ví, že je to harám, přičemž si to sám pro sebe činí povoleným, toho zabte*⁴. *A ten, který tak činí, protože je nemorální, toho potrestejte za to, že se nepostí.*“⁵

² Sahíhu l-Bucháří; al-Fethu l-báří, 2/183.

³ Sahahíhu t-tergífb, 1/420.

⁴ Tj. Popravte ho jako odpadlíka.

Důležitost půstu

Zajisté v sobě půst skrývá mnoho důležitosti. Jedna z nich se traduje sahíh hadísem, kde Alláh praví, že půst si zvolil Sám pro Sebe, tedy aby za něj jen On odměňoval a znásoboval odměnu, jak říká v hadísu l-kudsí: „**S výjimkou půstu, který je jen pro Mne a Já za něj odměňuji.**“⁶ Půstu není nic podobno⁷ a prosba postícího je přijata.⁸ Postící se bude radovat dvakrát. Když přeruší svůj půst a když se pak setká se svým Pánem.⁹ Půst se bude v soudný den přimlouvat za svého postícího se, když řekne: „Alláhu, já jsem mu bránil v jídle a užívání si během dne, dovol mi tedy přimluvit se za něj.“¹⁰ Pach z úst postícího se je u Alláha lepší, nežli vůně mošusu.¹¹ Půst je štítem a pevností, která tě chrání před ohněm.¹² Kdokoli se jeden den pro Alláha postí, tomu Alláh oddálí jeho tvář od ohně na 70 let.¹³ Kdokoli se postí byť i jediný den hledaje Alláhovu spokojenost a bude to poslední den jeho života, vejde do ráje.¹⁴ V ráji je brána s názvem ar-Rejján, kterou projdou pouze postící se a nikdo kromě nich. Když do ní vejde poslední z postících se, bude uzamčena a nikdo tudy již neprojde.¹⁵

Ramadánský půst je pilířem islámu, v Ramadánu se začal zjevovat Korán, v něm je noc, která je lepší než tisíc měsíců. Když začne Ramadán, otevrou se brány ráje a zavřou se brány pekla a přikovou se šejtáni.¹⁶ Postit se v Ramadánu je jako postit se deset měsíců v roce.¹⁷ Kdokoli se postí Ramadán kvůli své víře a kvůli naději po odměně, tomu jsou odpuštěny všechny jím učiněné hříchy.¹⁸ Na konci každého půstu Alláh vybírá ty, kteří jsou vysvobozeni z pekla.¹⁹

Užitek půstu

Je mnoho moudrosti a užitku, který se v půstu skrývá. Vztahují se k bohabojnosti, jak jsme vzpomenuli ve verši ze súry Bekara. Jeho významem je, že zdrží-li se člověk povoleného v naději získání Boží odměny, pak je pro něj lehčí zdržet se zakázaného.

Pokud něčí břicho pociťuje hlad, mnohé jiné orgány to ani nepocítí. A pokud je člověk sytý, pak jeho jazyk, oči, ruce i pohlaví pociťují hlad. Půst vede k vítězství nad šejtánem, kontroluje tužby a chrání orgány.

Když postící se pocítí hlad, prožívá to, co cudí prožívají každý den, což jej vede k soucitu s nimi a on jim uděluje, aby hlad ukojili. Poslouchat o hladovějících není totéž, jako s nimi hlad sdílet. Stejně jako jezdec nechápe pěšáka, dokud nesleze z koně a neprojde se kus cesty s ním.

⁵ Medžmú'u l-Fetawá' 25/265.

⁶ Sahíhu l-Bucháří, al-Fethu l-báří, č. 1904; Sahíhu t-tergíb, 1/407.

⁷ Sunen an-Nesái, 4/165; Sahíhu t-tergíb, 1/413.

⁸ Zaznamenal Bejhékí 3/345; as-Silsilatu s-Sahíha pod č. 1797.

⁹ Sahíhu Muslim, 2/207.

¹⁰ Musned Ahmed ibn Hanbel, 2/174.

¹¹ Sahíh Muslim, 2/807.

¹² Musned Ahmed, 2/402; Sahíhu t-tergíb, 1/411; Sahíhu l-Džámi', č. 3880.

¹³ Sahíh Muslim, 2/808.

¹⁴ Musned Ahmed, 5/391; Sahíhu t-tergíb 1/412.

¹⁵ Sahíhu l-Bucháří, al-Feth, č. 1797.

¹⁶ Tamtéž, č. 3277.

¹⁷ Musned Ahmed, 5/280; Sahíhu t-tergíb, 1/421.

¹⁸ Sahíhu l-Bucháří, al-Feth, č.37.

¹⁹ Musned Ahmed, 5/256; Sahíhu t-tergíb, 1/419.

Půst cvičí touhu vyvarovat se tužeb a chránit se hříčů. Pomůže ti, abys porazil svou národu a oddělil se od svých návyků. Cvičí tě také, abys byl přesný a organizovaný, jen kdyby tomu lidé rozuměli. Půst je podobou jednoty muslimů, kdy celá umma v jednom denním okamžiku začíná i končí svůj půst.

Půst dává velkou příležitost vyzyvatelům k islámu. V Ramadánu mnozí navštěvují mešity, mnozí z nich poprvé, nebo jsou tu i tací, kteří do mešity zavítali po dlouhé době, takže se jim v tomto měsíci jejich srdce otvírají a proto je třeba využít příležitosti a vyzvat je nejkrásnějším způsobem, pořádat vhodné a zajímavé přednášky, hovořit užitečná slova, vzájemně si pomáhat na dobročinnosti a bohabojnosti. Vyzyvatel se také nesmí zcela oddat druhým a zapomenout sám na sebe.

Ádáb a sunna půstu

Některé věci jsou povinné, jiné doporučené, oblíbené.

Je třeba dávat pozor na suhúr (tj. ranní jídlo), abychom na něj něco pozřeli a popili předtím, než se začneme postit. To je třeba prodlužovat až do ezánu na ranní modlitbu. Říká Posel Boží صلى الله عليه وسلم: „**Dbejte na suhúr, v něm je požehnání.**“²⁰ Suhúr je požehnaný chod a v něm je rozdíl oproti židům a křesťanům. Nejlepším suhúrem jsou pro věřícího datle.²¹

Dále nespožďovat s iftárem (tj. chodem při přerušení půstu), protože Posel Boží صلى الله عليه وسلم říká: „**Lidé budou na dobru, dokud nebudou zpoždovat iftár.**“²² Přerušovat půst způsobem popsáním v hadísu Anase: „**Posel صلى الله عليه وسلم přerušoval svůj půst čerstvými datlemi předtím, než se šel pomodlit. Pokud by neměl čerstvé, jedl by suché a pokud by neměl ani ty, pak by přerušoval půst vodou.**“²³

Po iftáru pronést slova tradovaná v hadísu Ibn Omara, podle kterého Posel صلى الله عليه وسلم poté, co přerušil půst, říkával:

ZEHEBE L-ZEMA‘ WE ‘BTALETE L-L’URUK WE SABETE L-ADŽRU INŠÁ ALLÁH

V přibližném překladu: Odešla žízeň, cévy opět tekou a ustavila se odměna, dá-li Bůh.²⁴

Chránit se před hříchem, neboť Posel صلى الله عليه وسلم říká: „**Když se někdo postí, necht’ se chrání hříchu.**“²⁵ Říká Posel صلى الله عليه وسلم: „Kdokoli nepřestane lhát a podle lži konat, Alláh nemá potřebu jeho hladu a žízně.“²⁶ Posticí se by se měl vyhýbat všem podobám zakázaného, jako je pomluva a lež, aby neztratil svou odměnu. Říká Posel صلى الله عليه وسلم: „**Může se stát, že posticí se nemá ze svého půstu nic, nežli hlad a žízeň.**“²⁷ Mezi věcmi, které zničí dobré činy a přinášejí špatné je i to, že sám sobě dovoluješ dívat se na všelijaké zábavné soutěže, seriály, sportovní programy, účastníš se prázdných sezení, bloumáš ulicemi se špatnými lidmi, kteří trátí svůj čas, takže se ze tvého měsíce služby Alláhu a Jeho vzpomínání stane měsíc spánku přes den, aby si se vyhnul hladu, měsíc vynachávání společných modliteb a trávení nocí v zábavě.

²⁰ Sahíhu l-Bucháří; al-Feth, 4/139.

²¹ Sunen Abú Daúd, č. 2345; Sahíhu t-tergíb, 1/448.

²² Sahíhu l-Bucháří, al-Feth, 4/198.

²³ Sunen Tirmízí, 3/79.

²⁴ Sunen Abú Daúd, 2/765.

²⁵ Sahíhu l-Bucháří, al-Feth, č.1904.

²⁶ Al-Bukhaari, al-Fath, no. 1903

²⁷ Ibn Maaajah, 1/539; Saheeh al-Targheeb, 1/453

Jsou i lidé, kteří se rozesmútní, když přijde ramadán, protože myslí na zábavu, která jim ujde. Jsou i takoví, kteří během ramadánu putují do nevěřících zemí na dovolené.

A ani mešity nejsou ušetřeny takového zla, jako je objevování se okrášlených a neparfémovaných žen, dokonce ani v mekkánském al-Harámu.

Někteří tento měsíc přetvoří v měsíc žebroty dokonce i když nejsou potřební.

Jiní se baví prskavkami a petardami, zatímco jiní trátí svůj čas na trzích a honí módu. Jsou i vlastníci nových módních modelů během posledních deseti dní Ramadánu, aby takto lidi odvrátili od služby Alláhu a dobrých činů.

Také si nikdo nesmí dovolit nechat se vyprovokovat, protože Posel Boží صلى الله عليه وسلم říká: **„Pokud tě někdo provokuje k hádce a uráží, řekni: „Já se postím, já se postím.“**²⁸ Jednou proto, aby si připomenul on sám a podruhé proto, aby si to připomenul i protivník. Ale to, co vidíme u našich postících se, je opačné. Vidíme mnohé, jak se ženou ve svých autech, když se rozléhá ezán na večerní modlitbu.

Netřeba se přejídat, neboť Boží Posel صلى الله عليه وسلم říká: **„Syn Adamův nenaplní horší nádobu, nežli své břicho.“**²⁹ Moudrá osoba jí, aby žila a nežije, aby jedla. Nejlepší jídlo je to, které je tu, aby se jedlo a ne to, které chce, aby se mu sloužilo. Ale lidé se během Ramadánu oddávají pořádání všelijakých hostin, k přípravě jídla se staví jako k jakýmsi rituálům, takže ženy a služebnictvo tráví všechn svůj čas vařením a přípravě jídla. Zapomínají na uctívání Alláha, přičemž lidé utrácejí na jídlo v Ramadánu více, než jindy. Ramadán se tak stává měsícem žaludečních onemocnění, obezity, kdy se lidé sotva zvedají na noční modlitby, nebo odcházejí po dvou rek'átech.

Být štědrý v rozdávání znalosti, peněz, využít své postavení a sílu na pomoc slabším. Bucháří a Muslim zaznamenali od Ibn Abbáse, že řekl: **„Posel صلى الله عليه وسلم byl nejštedřejší ze všech lidí (v dobročinnosti) a nejvíce štědrý byl v Ramadánu, když vídal Džibríla. V Ramadánu jej potkával každou noc a on by jej učil Koránu. Posel صلى الله عليه وسلم byl rychlejší v činění dobra nežli vanoucí vítr.“**³⁰ Jak tedy mohou lidé zaměnit štědrost za lakotu a činy za lenost tak, že nekonají své povinnosti jak mají, nezacházejí s druhými tak, jak je potřeba a ještě se přitom vmlouvají na půst?

Propojení půstu a krmení chudých je jedním ze způsobů získání ráje, jak říká Boží Posel صلى الله عليه وسلم: **„V ráji jsou komnaty, jejichž vnějšek se vidí zevnitř a vnitřek se vidí zvenku. Alláh tyto komnaty připravil těm, kteří krmí hladovějící, kteří jsou jemní v řeči, kteří se pravidelně postí a kteří se modlí v noci, když lidé spí.“**³¹ Říká Posel Boží صلى الله عليه وسلم: **„Kdo dá postícímu se jídlo, aby s ním přerušil půst, má stejnou odměnu jako on, aniž se čehokoli vezme z odměny postícího se.“**³² Šejchu l-islám Ibn Tejmíjja říká: **„Zde se myslí, že jej nakrmí, dokud není tento spokojen.“** Četné jsou příklady selef, kteří více měli rádi pro chudé, než pro sebe, když usedali k přerušení půstu. Mezi nimi jsou Abdulláh ibn Omar, Málík ibn Dinár, Ahmed ibn Hanbel a další. Např. Abdulláh ibn Omar nepřerušil půst, dokud okolo sebe neshromáždil sirotky a chudé, aby s ním jedli.

²⁸ Zaznamenal al-Bucháří a další. Al-Feth, č. 1894.

²⁹ Sunen et-Tirmízí, č. 2380.

³⁰ Sahíhu l-Bucháří, al-Feth, č. 6.

³¹ Musned Ahmed, 5/343; Ibn Chuzejma, č. 2137.

³² Tirmízí, 3/171; Sahíhu t-tergífb, 1/451.

Co je třeba dělat během tohoto velikého měsíce

Připravit sebe i své okolí na službu Alláhu, pospíšet si s pokáním, navrátit se k Alláhu, radovat se z příchodu tohoto měsíce, postit se podle pravidel, mít správný úmysl a bát se Allháha, modlit se terawíh, necítit se posledních deset dní Ramadánu unaven, hledat Noc úradku, neúnavně číst Korán, snažit se u toho plakat, snažit se porozumnět verše, které jsou čteny. 'Umra v Ramadánu je svou odměnou rovna hadždži, milodar se znásobuje mnohokrát a i'tikáf v tomto měsíci je potvrzenou sunnou.

Není nic špatného na tom, blahopřát jedni druhým k začátku Ramadánu. Posel صلى الله عليه و سلم měl ve zvyku přinášet svým druhům dobrou zvěst o počátku ramadánu, povzbuzoval je k tomu, aby jej co nejvíce využili. Abú Hurejra říká: „Říká Posel صلى الله عليه و سلم: „**Přišel k vám Ramadán, požehnaný měsíc. Alláh vám jej předepsal postit se. V něm se otvírají brány ráje a zavírají brány pekla. Šejtáni se v něm přikovávají. V něm je noc, která je lepší, nežli tisíc měsíců a komu jsou zkráceny její blaha, tomu je vpravdě zkrácena veliká věc.**“³³

Půst počtem dnů určený a neurčený

Existuje půst, který se musí postit pouze v určené dny a určený počet dnů, jako je půst v Ramadánu, nebo půst odkupu za neúmyslné zabití někoho, rozvodu ženy cestou ziháru (tj. předislámský způsob rozvodu, kdy muž pronese o své manželce, že je mu zakázána jako zádá jeho vlastní rodné matky), nebo při porušení ramadánského půstu pohlavním stykem³⁴. Stejně tak i ten, který se zapřísáhne, že se bude postit určitý počet dní, to musí splnit.

Existuje pak i druhý typ půstu, který není takto specifikován. Sem spadá např. doplňování cestou nebo nemocí promeškaných dní Ramadánu, půst deseti dní zú l-hidždža pro toho, kdo neobětuje, půst jako odkup z přísahy (podle většiny), půst za překročení pravidel ihrámu (podle nejsprávnějšího názoru), půst kvůli plnění přísahy v případě, že nebyl úmysl postit dny jeden za druhým.

Dobrovolný půst pak je doplněním pro případné pokažené povinnosti. Příklady dobrovolného půstu jsou den 'Arefá, den 'Ašurá', dny úplňku (každý 13., 14. a 15. den lunárního měsíce), pondělí a čtvrtek, šest dní Šewwálu, půst v Muharramu a v Ša'bánu.

Není dovoleno vybírat pro půst pouze pátek.³⁵ Ani pouze sobotu.³⁶ Není dovoleno postit se celý život bez přerušení, ani dva nebo tři dny bez přerušení v noci.

Harám je postit se v dny svátků, ve dnech tešríku, následujících po Svátku oběti, tj. 11, 12 i 13 den Zú l-Hidždža, neboť to jsou dny jídla a pití, vzpomínání Alláha. Jen tomu, kdo neobětoval je dovoleno postit se je, když pobývá v údolí Mína.

Jak se určuje začátek ramadánu

³³ Sunen an-Nesái, 4/129; Sahíhu t-Tergíb, 1/490.

³⁴ Většina učenců – mezheby málikíjja, šáfí'íjja a hanbelíjja předepisují odkup jen za přerušení půstu souložím. Hanífovský mezheb pokládá analogii a ukládá tento odkup i za přerušení jídlem, nebo pitím. Odkup (ar. keffára) činí půst po dobu dvou měsíců spojitě. – pozn.překlada.

³⁵ Sahíhu l-Bucháří, Fethu l-Báří, č. 1985.

³⁶ Sunen at-Tirmízí, 3/111.

Počátek Ramadánu se určuje viděním nového měsíce, nebo dokončením 30. dne Ša'bánu. Kdokoli vidí nově se objevivší měsíc, nebo o tom slyší od spolehlivých lidí, je povinen se postit. Určovat počátek Ramadánu propočty a tabulkami je inovace, kvůli hadísu Božího Posla صلى الله عليه وسلم: „*Postěte se, když ho* (tj. nový měsíc) *spatříte a přerušete půst, když ho spatříte.*“ Jedná-li se o osobu, která je plnoletá, svéprávná, spolehlivá, jde o muslima, který nelže, má dobrý zrak a říká, že viděl nový měsíc vlastníma očima, pak se jeho slovo může vzít jako průkazné svědectví o počátku půstu.

Kdo je povinen se postit

Půst je povinný každému plnoletému, svéprávnému, který není cestující, je muslim a je ve zdravotním stavu, který nezamezuje jeho půstu a nemá žádných překážek půstu, jako je menstruace (ar. hajd), poporodní krvácení (ar. nifás) apod.

Za dospělého muže se považuje ten, který splní alespoň jednu z následujících podmínek: ejakulace, jedno jestli volní, nebo mimovolní, růst chlupů v ohanbí, nebo dosažení 15. roku života. Za dospělou ženu se považuje ta, která splní podmínku menstruace, nebo růstu ochlupení, nebo dosažení 15 let. To znamená, že postit se bude už i ta, která menstruuje, i když jí ještě nebylo 15 let.

Děti je třeba učit na půst od sedmého roku, jsou-li toho schopny. Jsou i učenci, kteří říkají, že je třeba udeřit je, pokud dosáhnou deseti let a nepostí se, jako je stejně i s modlitbou.³⁷

Dítě má odměnu za půst, stejně jako i jeho rodiče, kteří jej takto vychovali a uvedli jej na správnou cestu. Ar-Rubá'ijja bint Mu'áwiz říká o Ramadánu, když byl předeepsán: „*Učili jsme děti postit se a vyráběli jsme jim i panenky z vlny. Když by některé z nich zaplakalo hladem, dali jsme mu panenku, aby si hrálo, dokud nedošel čas západu slunce.*“³⁸ Jsou lidé, kteří si myslí, že není důležité učit děti půstu, ale to může být ve skutečnosti pro děti zajímavé a ony jsou ve stavu, kdy se postit mohou, ale problémem jsou právě rodiče, kteří je odbívají ze své „něžnosti“ vůči nim. Nechápu, že pravá něžnost se skrývá ve vedení dítěte k tomu, aby se postilo, ve shodě se slovy Božími:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوًا أَنفُسِكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Vy, kteří věříte! Strážte sebe i rodiny své před ohněm, jehož palivem budou lidé a kamení. Na něj dohlížejí andělé přísní a silní, kteří se neodvážjí neuposlechnout Boha v ničem, co jim přikázal, a vykonají vše, co jim bylo poručeno. (Tehrím:6)

Se zvláštní péčí je třeba přistupovat k dívkám, které právě dosáhli plnoletosti, neboť se může stát, že se kvůli studu postí i v době menstruace a poté nenahradí zmeškané dny.

Pokud se nevěřící stane muslimem, nebo dítě se stane plnoletým, nebo blázen se stane svéprávným v průběhu dne, musí přestat s jídlem a pitím do konce tohoto dne, protože jsou momentálně mezi těmi, kterým je půst dán v povinnost. Ale není potřeba, aby nahradili předešlé dny.

³⁷ Opírá se o autentický hadís v příslušném znění. Viz al-Mugní, 3/90.

³⁸ Sahíhu l-Bucháří, Feth, č. 1960.

Nesvéprávný nenní zodpovědný za své činy, ale je-li osoba střídavě svéprávná i nesvéprávná, musí se postit v tom čase, kdy je svéprávná. Pokud přijde do stavu nesvéprávnosti během dne, toto mu neruší jeho půst, stejně jako v případě člověka, který upadne do bezvědomí, kvůli chorobě, nebo něčemu jinému, neboť měl v úmyslu se postit, dokud byl při smyslech.³⁹ Podobné pravidlo platí i pro epileptiky.

Pokud někdo zemře během ramadánu, není žádného splácení dluhu za něj kvůli zbývajícím dnům Ramadánu.

Pokud někdo neví, že je povinností postit se v Ramadánu, případně že je zakázáno jíst během půstu, nebo že je zakázáno během půstu souložit, pak, podle většiny učenců je tato omluva přijatelná, jako je např. situace lidí, kteří právě přijali islám, nebo muslimů žijících v nepřátelské zemi nevěřících, nebo muslimů, kteří vyrostli mezi nevěřícími. Leč osoba, která vyrostla mezi muslimy a měla příležitost ptát se, nemá výmluvy.

Půst cestujících

Cestujícímu je povoleno svůj půst přerušit, ale musí splnit určité podmínky.

Jeho cesta musí být dostatečně dlouhá, aby bylo možno ji považovat za cestu (v této otázce panuje mezi učenci neshoda). Musí také opustit osídlené území. Většina učenců říká, že není potřeba, aby přerušovala půst dokud neopustí hranice svého města. Smýšlejí, že cesta nezačala, dokud nejsou opuštěny hranice města a člověk se stále nachází v onom městě. Alláh říká:

وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ

Ten z vás, kdo je nemocen nebo na cestách, nechť postí se stejný počet dní později; (Bekara: 185)

Podle toho se takový člověk nepočítá jako poutník, dokud neopustí své bydliště. Kdykoli je v místě svého bydliště, nepovažuje se za cestujícího a není mu tedy dovoleno zkracovat modlitbu. Jeho cesta také nesmí být pod úmyslem, že jede konat něco, co je zakázané, podle většiny učenců, ani s úmyslem vyhnout se půstu.

Podle konsensu je dovoleno cestujícímu, aby přerušil půst, bez ohledu na to, zda je s to postit se, či nikoli, či představuje-li pro něj půst těžkost, anebo ne. I kdyby mu byla cesta lehkou a měl by někoho, kdo mu na ní pomáhá, může přerušit půst a zkrátit modlitby.⁴⁰ Kdo se rozhodl, že během Ramadánu odcestuje, nesmí půst přerušit, dokud skutečně neodcestuje, neboť se vždy může udát něco, co mu zabrání odcestovat.⁴¹ Cestující nesmí přerušit svůj půst, dokud nemine obývané domy svého místa bydliště, ale až poté, co je mine. Pak je mu dovoleno půst přerušit.

Stejně tak, letí-li letadlem, poté, co letadlo vzlétne a opustí hranice místa jeho bydliště, může přerušit půst. Pokud je letiště mimo město, může svůj půst přerušit už na něm, je-li však uvnitř města, nesmí na něm přerušit půst.

Pokud slunce zajde a cestující na zemi půst přeruší a pak letí letadlem a opět uvidí slunce, není třeba, aby s jídlem přestal, protože se už svůj den postil. A akt uctívání, který je

³⁹ Medžálisu Šehri r-Ramadán od Ibn Usejmína, str. 28.

⁴⁰ Medžmú'u l-Fetawá', 25/210.

⁴¹ Tefsír al-Kurtúbí, 2/278.

dokončen, se nemůže vrátit. Pokud letadlo vzlétne předtím, než zajde slunce a cestující si přeje postit se během cesty, nechť nepřerušuje půst, dokud neuvidí, že slunce zašlo, ať se nachází kdekoli ve vzduchu. Není dovoleno pilotovi, aby slétl níže, než obvykle a umožnil lidem slunce nevidět, protože to je podvádění. Pokud však s letadlem slétne na nižší letovou hladinu z jiného důvodu, pak se půst může přerušit.⁴²

Kdo odputuje na nějaké místo a zamýšlí zůstat na něm více, nežli čtyři dny, musí, podle většiny učenců, pokračovat s půstem. Pokud někdo opustí své bydliště aby např. pracoval nebo studoval v cizí zemi, pak se počítá jako místní a musí se postit své dny a nesmí zkrátit modlitby. Pokud cestující projíždí přes nějaké město, které není jeho bydlištěm, nemusí se postit, kromě pokud má v úmyslu zůstat zde déle, než čtyři dny, protože jinak se na něj již vztahují předpisy pro místního.⁴³

Kdo se začne postit jakožto místní a pak vycestuje během dne, dovoleno mu je přerušit půst, protože Alláh dovoluje cestování všeobecně jako legitimní důvod přerušování půstu, jak je patrné z výše zmíněného verše.

Osobě, která má v popisu práce cestovat se dovoluje nepostit se, má-li dům, kam se vrací, jako např. kurýr který slouží muslimům, neo taxikář, pilot atd. dokonce i když bude jeho cestování každý den, ale jsou povinni tyto dny nahradit později. Totéž platí i pro námořníky, kteří mají svůj dům na souši, ale pokud námořník má svou rodinu a vše, co mu je potřeba s sebou na lodi a cestuje pořád, není mu dovoleno přerušovat půst, ani zkracovat na modlitby. Co se týče kočovníka, beduína, který putuje mezi letním a zimním domovem, tomu se povoluje přerušování půstu a zkrácení modliteb během cesty, ale pokud se již ubytuje v jednom ze svých domovů, nemůže přerušovat půst a zkracovat modlitby, dokonce i když následuje svá stáda.⁴⁴

Pokud cestující dospěje do cíle během dne, existuje mezi učenci neshoda, jestli s jídlem přestane, nebo ne.⁴⁵ Máme-li být na jistější straně, říkáme, že je pro něj lepší s jídlem a pitím přestat, kvůli účtce k měsíci, nicméně povinnost napostění toho dne později stále trvá, jedno jestli dotyčný přestal, či nepřestal s jídlem poté, co dospěl do cíle své cesty.

Pokud cestující započne Ramadán na jednom místě a pak odcestuje někam, kde lidé začali půst o den dřív, nebo později, pak nechť následuje lidi na tom místě a přeruší půst s nimi, i kdyby to znamenalo, že se bude postit déle než 30 dní, protože Posel Boží صلى الله عليه وسلم říká: „*Postěte se když se všichni postí a přerušujte půst, když jej všichni přerušují.*“ Pokud to bude znamenat, že jeho půst bude kratší, než 29 dní, pak musí jeden den nahradit po dni 'Īdu (tj. svátku), protože lunární měsíc nemůže být kratší, než 29 dní.⁴⁶

Nemoc

V případě jakékoli nemoci, kdy se nemocný necítí dobře, je dovoleno nepostit se. Důkazem je verš:

⁴² Podle slov šejcha Abdulazíze Bin Báže v odpovědi na podobný dotaz.

⁴³ Ibn Báz: Fetawá'u d-Da'wa, str. 977.

⁴⁴ Medžmú' Fetawá' Ibn Tejmíjja, 25/213.

⁴⁵ Tamtéž. 25/212.

⁴⁶ Fetawá'u š-šejchi 'Abdul'azíz ibn Báz: Fetawá'u s-Sijám, Dáru l-Watan, str. 15-16.

وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ

Ten z vás, kdo je nemocen nebo na cestách, nechť postí se stejný počet dní později; (Bekara: 185)

Pokud se však jedná o menší nemoc, jako je bolest hlavy, nebo nachlazení, pak to není důvodem pro přerušení půstu.

Pokud existuje medicínský důkaz, nebo pacient ví z vlastní zkušenosti, či je přesvědčen, že mu půst zhorší jeho zdravotní stav, nebo oddálí uzdravení, dovoleno mu je přerušit půst, naopak, je pro něj zavrženíhodno, aby se postil. Pokud je pacient těžce nemocen, nemusí vzít úmysl půstu před následujícím ránem, i když se zdá, že se jeho stav nazítří zlepšil, protože se bere v potaz stav momentální. Pokud by pacientovi půst působil bezvědomí, nechť půst přeruší a doplní později.⁴⁷

Pokud pacient upadne do bezvědomí během dne a probere se před západem slunce nebo po něm, jeho půst je platný, v případě, že ho ráno začal. Pokud zůstane v bezvědomí od východu do západu slunce, jeho půst je podle většiny neplatný. Podle většiny je povinností toho, kdo upadne do bezvědomí, pokračovat ve svém půstu bez ohledu na to, jakou dobu strávil v bezvědomí.⁴⁸ Jsou i učenci, kteří vydali fetwu, že ten, který upadne do bezvědomí, nebo požije sedativa, nebo je pod anestézií z přijatelného důvodu a zůstane v bezvědomí tři dny, nebo méně než to, tak musí půst těchto tří dní nahradit později, protože se počítá jako spící. Avšak pokud zůstane v bezvědomí déle než toto, nemusí je nahrazovat, protože se po tuto dobu počítá jako nesvéprávný.⁴⁹

Pokud člověk pociťuje nenormální hlad, nebo žízeň a začne se bát, že by to pro něj mohlo představovat ohrožení života a zdraví, přičemž má důvod se takto obávat, pak může přerušit půst a nahradit jej později, protože záchrana života je povinností. Ale není dovoleno půst přerušovat z důvodů snesitelných těžkostí, ani kvůli únavě, ani ze strachu před nějakou vymyšlenou nemocí.

Lidé, kteří vykonávají těžkou fyzickou práci nemohou přerušovat svůj půst. Musí během noci vzít v úmysl, že se budou následujícího dne postit. Pokud nemohou přestat pracovat a bojí se, že by jim půst uškodil, nebo pokud budou vystaveni extrémním podmínkám, které vyžadují, aby půst přerušili, pak nechť se nají a napijí jen potud, pokud jim to umožní vydržet obtíže, pak přestanou s jídlem až do západu slunce a potom ať půst tohoto dne nahradí. Ti, kteří pracují na fyzicky náročných postech, jako dělníci v hutích apod., nechť pokoušejí pracovat na noční směně, aby se mohli vyhnout legálním způsobem práci během dne. Mohou si také vzít neplacenou dovolenou, pokud ani to není možné, pak ať hledají jiné zaměstnání, kde mohou v celosti praktikovat svou víru. Alláh říká:

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

A kdo je bohabojný, tomu On připraví východisko a ušetří mu obživu z místa, odkud s tím ani nepočítal. (Talák:2-3).

Studenti při zkouškách nemají výmluvu pro přerušení půstu a není jim dovoleno poslouchat rodiče, kteří jim nařizují přerušit půst kvůli zkoušce, protože není poslušnosti stvořenému při neposlušnosti Stvořiteli.⁵⁰

⁴⁷ Al-Fetawá', 25/217.

⁴⁸ Al-Mugní ma'a aš-Šerhi l-Kebír, 1/412 a 3/32; al-Mewsú'atu l-Fikhíjja al-Kuwejtíjja, 5/268.

⁴⁹ Ibn Báz, ústní fetwa.

⁵⁰ Fetawá' u l-Ledžneti d-Dá'ima, 10/241.

Nemocný, který doufá v uzdravení, nechť posečká, dokud mu nebude lépe a pak nechť nahradí promeškané dny. Není mu dovoleno, aby pouze nakrmil chudé. Ten, který naopak trpí chronickou nemocí bez naděje na uzdravení, nebo starý člověk, který není schopen snést půst, nechť krmí chudé polovinou sá'a základních potravin té které země za každý promeškaný den. Půl sá'a je přibližně rovno kilu a půl rýže. Je mu dovoleno dát vše najednou poslední den půstu, nebo postupně každý den. Musí tento obnos dát v potravinách a nikoli v penězích, neboť verš takto nařizuje.⁵¹ Může však poskytnout finance důvěryhodné osobě, nebo humanitární organizaci, která za ně koupí potraviny a rozdělí je chudým jeho jménem.

Pokud se pacient nepostí Ramadán v očekávání zlepšení svého zdravotního stavu, přičemž následně odhalí, že je jeho nemoc chronická, je povinen nakrmit chudého za každý promeškaný den, který se nepostil.⁵² Pokud někdo čeká uzdravení z nemoci, doufá, že mu bude lépe, ale při tomto zemře, nenese žádný dluh, který by se musel doplatit.

Pokud někdo trpí nemocí, o níž soudí, že je chronická a pak se na ni najde lék, který začne užívat, přičemž se jeho zdravotní stav zlepší, nemusí nahrazovat vynechané dny, protože v dané situaci již učinil, co mu bylo povinností.⁵³

Bude-li někdo nemocen a pak se uzdraví, čímž bude schopen nahradit vynechané dny, ale neučiní to před svou smrtí, musí se pak z jeho zanechaného majetku vzít potřebný obnos, kterým se nakrmí chudí za každý den, který se dotýčný nepostil. Pokud někdo z jeho příbuzných si přeje nahradit sám půst tohoto zesnulého, i to je v pořádku, neboť je zaznamenáno v obou sbírkách Sahíh, že Prorok صلى الله عليه وسلم řekl: „**Kdo umře a zanechal pk sobě nepostěných dní, nechť se někdo z jeho rodiny postí za mrtvého.**“⁵⁴

Staří lidé

Velmi staří lidé, kteří nenalézají sil, aby se postili a kteří jsou slabší s každým dnem, protože se jim blíží smrt, nejsou povinni postit se, což jim je povoleno, představuje-li to pro ně těžkost. Ibn Abbás říkával o verši:

وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ

Ti, kdož mohou se postit, však nečiní tak, ti nechť se vykoupí nakrmením jednoho chudého. Kdo však dobrovolně učiní více dobrého, bude to přičteno k jeho dobru. (Bekara:184):

Tento verš není zrušen a vztahuje se na starce, či stařenku, kteří se již nepostí.“ Nechť tedy takoví nakrmí chudého za každý den.⁵⁵ Ti, kteří již jsou senilní, zapomnětliví, ti se již nemusí postit vůbec ani činit nic v souvislosti s tím, ani není jejich rodina povinna činit v souvislosti s tímto ničeho, neboť se již tito lidé nepočítají jako osobně odpovědní.

Pokud jsou někdy jasné mysli a někdy nikoli, postí se, když jsou v pořádku a nepostí se, když o sobě nevědí.⁵⁶

⁵¹ Tamtéž, 10/198.

⁵² Ibn Usejmín.

⁵³ Fetawá'u l-Ledžneti d-Dá'ima, 10/195.

⁵⁴ Tamtéž. Svazek o da'wa, str. 806.

⁵⁵ Sahíhu l-Bucháří, Kitábu t-Tefsír, Bábu l-Ajámen Me'dúdát.

⁵⁶ Medžálišu Šehri Ramadán od Ibn 'Usejmína, str. 28.

Půst během války

Ti, kteří bojují proti nepříteli, nebo jsou v obležení, pokud by půst oslabil jejich bojeschopnost, mají dovoleno půst přerušit, i kdyby nebyli cestující. Jednou Posel Boží صلى الله عليه وسلم řekl svým druhům před bitvou: „**Zítří se setkáte s nepřítelem. Když se nepostíte, budete silnější, proto se nepostěte.**“⁵⁷ Podobného názoru je i Ibn Tejmíjja. Učenci Damašku dali podobnou fetwu v době tatarského obléhání města.

Jí nepostící se na veřejnosti?

Pokud existuje zřejmý důvod, že se někdo nepostí, jako např. nemoc, pak pro něj není hříchu, jí-li a pije na veřejnosti. Pokud je však příčinou přerušení půstu něco skrytého, jako např. menstruace ženy, pak by tato osoba měla jíst a pít ve skrytu, aby se předešlo nepotřebným podezřením.

Úmysl (ar. níjja) půstu

Níjja je podmínkou půstu, který je povinný, stejně jako v případě půstu nahrazujícího vynechané dny povinného půstu, nebo při půstu odkupném. Posel Boží říká: „**Není půstu pro toho, kdo nevzal úmysl noc před ním.**“⁵⁸

Níjja se může učinit v jakoukoli noční dobu, třeba i bezprostředně před úsvitem. Níjja znamená pevný úmysl, rozhodnutí v srdci, že se něco učiní. Vyslovit takový úmysl nahlas je inovace a každý, kdo ví, že další den je dalším dnem Ramadánu, ve kterém se postí, samým tímto vzal úmysl.⁵⁹

Pokud někdo zamyslí přerušit půst během dne a pak to neučiní, podle nejsilnějšího názoru není jeho půst tímto rušen, protože jeho případ je jako případ někoho, kdo si přeje promluvit v modlitbě a pak to neučiní. Někteří učenci smýšlejí, že dotyčný přestává být postícím se, když přestane jeho úmysl postit se. Tedy, drže se jistého, by měl takový den nahradit později.

Nevíra kazí úmysl, podle jednomyslné shody.

Není třeba opakovat svůj úmysl každou noc v ramadánu. Dostačující je úmysl na začátku ramadánu pro všechny jeho dny.

Pokud se úmysl přeruší např. cestováním, nebo nemocí, pak je potřeba obnovit jej v momentu, kdy přestává důvod tohoto přerušení.

Úmysl pro dobrovolný půst noc před ním není povinností. ‘Áiša vypráví: „*Posel Boží صلى الله عليه وسلم ke mně jednoho dne přišel a zeptal se: „Máme něco na jídlo?“ Odpověděla jsem, že nemáme a on na to pravil: „Pak se tedy budu postit.*“⁶⁰

V případě zvláštních nepovinných půstů jako je den ‘Arefá, nebo ‘Ášurá je lepší držet se jistoty a vzít úmysl noc předem.

⁵⁷ Sahíh Muslim, č. 1120.

⁵⁸ Sunen Abú Daúd, č. 2454.

⁵⁹ Medžmú’u l-Fetawá’i šejchi l-islám, 25/215.

⁶⁰ Sahíh Muslim, 2/809.

Pokud někdo započne povinný půst, jako je např. nahrazování vynechaných dní Ramadánu, nebo plnění přísahy, nebo odkupu, pak musí svůj půst dodržet a nemá právo přerušit jej, mimo šari'atsky odůvodněné situace. Pokud jde o dobrovolný půst, pak má postící se „svobodu výběru dokončit svůj půst nebo ho přerušit.“⁶¹ Dokonce i když nemá důvod přerušit jej. Jednou Posel Boží صلى الله عليه وسلم vstal jako postící se a pak během dne jedl.⁶² Bude však osoba, která přeruší svůj dobrovolný půst, za dobu, kdy se postila odměněna? Někteří učenci říkají, že nebude.⁶³ Proto je lepší, aby postící se svůj dobrovolný půst dovedl do konce, není-li nic, co by jej nutilo půst přerušit.

Pokud někdo až do doby po úsvitu netuší, jestli už začal ramadán, nechť přestane jíst, když se to dozví a nechť tento den nahradí později, podle většiny učenců. Říká Posel Boží صلى الله عليه وسلم: „*Není půstu pro toho, kdo nevzal úmyslu noc předtím.*“⁶⁴

Pokud zajatec nebo vězeň zná, že začal Ramadán, protože viděl měsíc, nebo mu věrohodná osoba o tom řekla, je povinen se postit. Pokud neví, kdy měsíc začal, musí učinit idžtihád a rozhodnout se podle toho, co myslí, že je nejsilnější. Pokud se následně dozví, že se jeho rozhodnutí shoduje se skutečným nástupem měsíce, jediné dobře. Pokud se neshoduje, s tím, že se začal postit po začátku ramadánu, i to je podle většiny v pořádku. Pokud se však ukáže, že se postil dříve, než nastoupil ramadán, musí nahradit zbývající dny. Pokud se částečně shoduje a částečně nikoli, pak dny, které se shodují a které přicházejí po Ramadánu jsou v pořádku a ty, které předcházejí, je nutno nahradit. Pokud ovšem nikdy nesezná skutečnost, je jeho půst v pořádku, protože Alláh nikomu neukládá nad jeho možnosti.⁶⁵

Kdy se začít a kdy přestat postit

Když celé slunce zajde, postící se musí přerušit svůj půst, bez ohledu na červánky na horizontu. Posel Boží صلى الله عليه وسلم říká: „*Poté, co noc přijde odtamtud' a den odtamtud' skončí, nechť postící se přeruší svůj půst.*“⁶⁶ Pospíšet si s přerušením půstu je sunna. Posel Boží صلى الله عليه وسلم se nemodlil modlitbu západu slunce (ar. magrib), dokud nepřerušil půst, byť i lokem vody.⁶⁷ Pokud postící se nenajde v tom okamžiku nic, čím by přerušil svůj půst, nechť v srdci vezme úmysl, že půst přerušuje a nečeká s jeho přerušením na později. Nechť se postící se chrání před přerušením půstu předčasně, neboť jsme již řekli, že se takoví lidé trestají v pekle. Pokud si je osoba jista, nebo skoro jista, případně není-li jista, že přerušila půst předčasně, nechť pokračuje v půstu, protože základ je, že den ještě neskončil.⁶⁸ Nechť postící se neposlouchá nevěrohodné osoby a dává pozor na časové rozdíly mezi městy, poslouchání ezánu v rádiu apod.

Když nadejde úsvit (ar. fedžr), tj. objeví se bílá linka na východním horizontu, je třeba přestat s jídlem a pitím, ať už je slyšet ezán, nebo není. Pokud postící se ví, že muezín hlásí ezán pro fedžr, nechť přestane s jídlem a pitím, když jej zaslechne. Pokud však muezín hlásí ezán před nastoupením času úsvitu, není potřeba započít půst. Pokud si není jist, co muezín hlásí,

⁶¹ Musned Ahmed, 6/342.

⁶² Sahíh Muslim.

⁶³ Al-Mewsú'atu l-Fikhíjja, 28/13.

⁶⁴ Sunen Abú Daúd, 2454.

⁶⁵ Al-Mawsoo'ah al-Fiqhiyyah, 28/84

⁶⁶ Al-Bucháří, al-Feth, č. 1954; Medžmú'u l-Fetawá', 25/216.

⁶⁷ Mustedrek al-Hákim, 1/432; as-Silsilatu s-Sahíha, 2110.

⁶⁸ Fetawá'u l-Ledžneti l-Dá'ima, 10/287.

příčemž sám nemůže určit počátek půstu, nechť se poslouží tabulkami, je-li si jist jejich správností. Smýšlet, že je pro jistotu lepší přestat s půstem o deset minut dříve je inovace.

Muslimové žijící v místech, kde je rozdíl mezi dnem a nocí ve 24 hodinové periodě jsou povinni postit se bez ohledu na délku dne. Na některých místech pak již není hranice mezi dnem a nocí a na nich by muslimové měli určovat počátek a konec půstu podle nejbližšího místa, kde takový rozdíl existuje.

Co ruší půst

Vedle menstruačního a poporodního krvácení veškeré další věci rušící půst skutečně ruší za následujících podmínek: 1. dotyčný ví, že to ruší půst a není nesvéprávný; 2. je si vědom, co činí a nezapomněl, že se postí; 3. činí tak ze svobodné vůle a není k tomu donucen.

Mezi věcmi, které ruší půst jsou situace, kdy dochází k vytékání tělesných látek, jako např. pohlavní styk, úmyslné zvracení, menses, pouštění žilou (ar. hidžáma), stejně jako situace, kdy se nějaká látka do těla dostává, jako v případě jídla a pití.⁶⁹

Mezi věcmi rušícími půst jsou i ty, které se považují za ekvivalent jídla a pití, jako jsou léky, které se pijí, infuze, transfuze. Injekce, které se podávají, ale nejsou ekvivalentem jídla, nebo pití, jako např. injekce antibiotik, vakcíny, nebo inzulínu, neruší půst, lhostejno, podávají-li se do žil nebo do svalů.⁷⁰ Ale pro jistotu je lepší je brát večer.

Dialýza ledvin, kde se krev odčerpává, přičištěje a následně vrací zpět přefiltrována od cukrů, solí a dalších látek se počítá jako přerušování půstu.⁷¹

Podle nejsprávnějšího názoru kapky do očí, uší, vytrhávání zubů, nebo léčení ran neruší půst.⁷² Spreje pro astmatiky neruší půst, neboť jde jen o plyn pod tlakem, který prochází plícemi a není to jídlo. Navíc se používají během celého roku a ne jen v ramadánu. Odběr krve kvůli analýze neruší půst a je povolen, z důvodů potřeby.⁷³ Kloktadla neruší půst, dokud se nepolknou.⁷⁴

Následující věci neruší půst: kapky a spreje do uší, očí a nosu. Nevadí, dokud se nepolknou. Tablety, které se dávají pod jazyk, pokud se nepolknou. Cokoli vloženého do pochvy, prostředky medicínského vyšetření apod. Zubařské zákroky – plomba, extrakce zubů apod. Dále čištění zubů, používání miswaku, kartáčku, dokud se vyhýbáme polknutí něčeho. Kloktání, používání sprejů do úst, dokud se cokoli nepolkne. Injekce, nemající za cíl výživu, Kyslík. Anestézie, pokud se při ní nepodává umělá výživa. Léčiva s vnějším použitím, jako masti, krémy, veškeré lékařské nástroje používané pro prohlídku otvorů, dutin a trubic lidského těla kvůli vyšetření, či odběru vzorků, bez výživných látek. Gastroskopie.

Ten, který jí a pije během Ramadánu bez legitimního důvodu, se dopouští velikého hříchu, musí tedy učinit pokání a dopostit se, co zameškal. Pokud přeruší půst něčím, co mu je

⁶⁹ Medžmú‘u l-Fetawá‘, 25/148.

⁷⁰ Fetawá‘u Ibn Ibráhím, 4/189.

⁷¹ Fetawá‘u l-Ledžneti l-Dá‘ima, 10/190.

⁷² Medžmú‘u l-Fetawá‘, 25/233 a 25/245

⁷³ Fetawá‘u d-Da‘wa: Ibn Báz, č. 979.

⁷⁴ Ibn Báz ústně.

zakázáno, jako např. alkoholem, je jeho hřích ještě větší. V každém případě je povinen kát se a vykonat co nejvíce dobrovolných půstů, modliteb a dalších druhů uctívání, aby se pokusil doplnit pokažené povinnosti a aby Alláh přijal jeho pokání.

Posel Boží صلى الله عليه وسلم říká: „**Pokud člověk zapomene, že se postí a sní nebo vypije něco, nechť dokončí svůj půst , protože jej napojil a nakrmil Alláh.**“⁷⁵ Podle jiné verze říká také „**není povinen tento den nahradit, ani platit odkup.**“ Pokud někdo vidí druhého, jak jí a pije pro zapomenutí, měl by mu připomenout, kvůli obecnému smyslu verše:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

Pomáhejte si vzájemně ke zbožnosti a bohabojnosti a nepomáhejte si k hříchu a nenávisti.

(Máida:2)

a hadísu: „**Pokud zapomenu, připoměte mi**“ a kvůli pravidlu, že kdokoli vidí něco špatného, má to napravit.⁷⁶ V případě, že někdo musí přerušit půst, protože je v situaci, kdy zachraňuje něčí život v ohrožení, např. záchrana tonoucího se, hašení požáru apod., může půst přerušit a nahradit jej později.

Pokud ten, kdo je povinen postit se, bude mít dobrovolně pohlavní styk během půstu v Ramadánu, kde pohlavní orgány vejdou jeden do druhého, musí učinit pokání. Tato osoba musí dodržet půst do konce dne a pak tento den nahradit a dát za něj odkup, podle hadísu od Abú Hurejry, který vypráví: „*Když jsme seděli s Poslem Božím صلى الله عليه وسلم, přišel jeden muž a řekl: „Jsem zatracen!“ Posel Boží صلى الله عليه وسلم se jej tedy otázal: „Co je s tebou“ odpověděl: „Měl jsem pohlavní styk a postil jsem se.“ Zeptal se Posel Boží صلى الله عليه وسلم: „Máš nějakého otroka na osvobození?“ Řekl ten muž: „Nemám.“ Zeptal se Prorok: „**Můžeš se tedy postit dva měsíce po sobě?**“ odpověděl muž: „Nemohu.“ Zeptal se jej Prorok: „**Máš čím nakrmit chudé?**“ „Nemám,“ pravil dotyčný...“⁷⁷ Stejně pravidlo platí pro cizoložství a sodomii, což jsou velké hříchy v Ramadánu i mimo něj.*

Pokud měl dotyčný styk ve vícero dnech ramadánu, pak musí učinit odkup za každý jednotlivý den a neznalost, že odkup je povinností, jej neomlouvá.⁷⁸

Pokud si někdo přeje mít pohlavní styk se ženou a ještě předtím přerušil půst nějakým jídlem, toho hřích je ještě větší, neboť zneuctil Ramadán dvěma způsoby, což vyžaduje skutečně upřímné a hluboké pokání.⁷⁹

Políbit, či obejmout svou ženu, případně otrokyni, je-li člověk ve stavu kontrolovat se, je povoleno, protože v obou sbírkách Sahíh se traduje od ‘Áiše, že Posel Boží صلى الله عليه وسلم míval ve zvyku objímat a líbat své ženy, i když se postil, ale on se nejlépe mohl kontrolovat. Co se týče slov hadísu kudsí „**on se vystříhá své ženy kvůli Mně,**“ tak ta se vztahují na pohlavní akt. Avšak pokud člověk není s to ovládnout se, pak mu něco takového není dovoleno, neboť jest šaríatské pravidlo, že co vede k zakázanému, je zakázáno.

Pokud má někdo pohlavní styk se ženou a přijde čas modlitby fedžr, musí přestat a jeho půst je pak platný. Pokud však nepřestane a přejde čas fadžru, pak musí učinit pokání, nahradit půst toho dne a zaplatit odkup.

Pokud někoho začátek půstu zastihne ve stavu dženába, jeho půst není rušen. Dotyčný může také oddálit rituální koupel (ar. gusl) na později, ať už se jedná o gusl kvůli velkému

⁷⁵ Sahíhu l-Bucháří, al-Feth, č. 1933.

⁷⁶ Medžlisu š-Šehri Ramadán, Ibn ‘Usejmín, str.70.

⁷⁷ Sahíhu l-Bucháří, al-Feth, 4/1936.

⁷⁸ Fetawá ‘u l-Ledžneti d-Dáima, 10/321.

⁷⁹ Medžmú‘u l-Fetawá‘, 25/262.

rituálnímu znečištění pohlavním stykem, nebo gusl po menstruaci, či sedmidedlním krvácení, dokud slunce nevyjde. Ale lepší je pospíšet s koupelí, aby se mohlo modlit.

Pokud někdo zaspí a ve spánku dojde k výronu jeho semene, jeho půst není rušen. Zpoždování koupele neruší půst, ale dotyčný by si měl s koupelí pospíšet, aby se mohl modlit a přiblížili se k němu andělé.

Pokud někdo zažije ejakulaci během dne Ramadánu, která je zapříčiněna něčím, čemu se mohl vyhnout, jako je dotýkání se, nebo dívání se na ženu, musí se kát a postit se do konce toho dne, přičemž půst toho dne nahradí.

Pokud se někdo sebeukájí a pak přestane dříve, než z něj cokoli vyjde, musí se kát, ale nemusí ten den ani nahrazovat, ani neplatí odkup.

Postící se se musí vyvarovat všeho, co mu může vyprovokovat chtíč a musí odhánět veškeré zlé myšlenky, které k němu přicházejí.

Podle většiny učenců neruší výron predejakulační, prostatické tekutiny půst. Stejně tak jej neruší ani výron tekutiny, která někdy vykápane po močení, ale bez fyzického uspokojení. Není potřeba ani guslu, jen omytí intimních částí těla a abdest.⁸⁰

Kdo se pozvrací neúmyslně, nemusí daný den znovu napostit, ale ten, kdo tak učiní záměrně, jej napostit musí.⁸¹ Ten, kdo si vyvolá zvracení vstrčením prstů do krku, nebo použitím vůní a jiných prostředků vyvolávajících zvracení, nebo se dívá na něco, co mu může způsobit zvracení, je povinen nahradit půst toho dne. Pokud někdo cítí, že se mu chce zvracet a pak jej to přejde samo od sebe, nemusí půst toho dne nahrazovat, neruší mu to půst, protože to je něco, co nemůže sám kontrolovat. Pokud mu to však projde do úst a on to znovu spolkne, pak je jeho půst zrušen. Pokud je někomu nevolno od žaludku, necht' nezadržuje zvracení, protože to by mu mohlo škodit.⁸²

Pokud někdo neúmyslně polkne něco, co měl mezi zuby, ale bylo toho tak málo, že ani on sám neví, jestli to zůstalo uvnitř, nebo to vyplivnul, to se počítá jako slina a neruší to půst. Pokud je to dostatečně velké, aby se to mohlo vyplivnout, necht' to vyplivne. Pokud to vyplivne, tak je vše v pořádku a pokud ne, jeho půst je rušen. Pokud si někdo vyplachuje ústa vodou, její vlhkost a chlad v ústech neruší půst.

Pokud se někomu stane, že krvácí z nosu, ani to mu neruší půst, protože je to něco, co nemůže kontrolovat.⁸³ Pokud mu krvácejí dásně poté, co použil miswák, není mu povoleno takovou slinu polknout, musí ji vyplivnout. Pokud mu do hrdla vejde trocha krve a on neměl úmysl ji polknout, nemusí se o to starat. Stejně rozhodnutí je i v případě, když se mu něco zvrátí a pak se to samo vrátí do žaludku.⁸⁴

Co se týče hlenu z nosu a dutin, stejně jako toho, který přichází z plic, odkud se vykašle, pokud to postící se polkne, jeho půst tím není přerušen, protože jde o věc, se kterou se setkávají všichni lidé. Pokud to však polkne tehdy, když to již dospěje do jeho úst, jeho půst je rušen. Pokud se tak neděje vědomě, půst rušen není. Inhalace vodních par, jako např. dělníky v odsolovacích zařízeních, neruší půst.⁸⁵

Je zavrženímhodno ochutnávat jídlo bez potřeby, protože se tím riskuje přerušení půstu. Příkladem, kdy to je nezbytné, je situace matky připravující jídlo pro své dítě. Ta nemá jiné cesty ani možnosti. Od Ibn Abbáse se traduje, že řekl: „*Není nic špatného na ochutnávání octa, nebo čehokoli, co je třeba koupit.*“⁸⁶

⁸⁰ Fetawá' u l-Ledžneti d-Dá'ima, 10/279.

⁸¹ Podle hadísu v Sunen at-Tirmízí, 3/89.

⁸² Medžálistu š-Šerhi r-Ramadán od Ibn 'Usejmína, str. 67.

⁸³ Fetawá' u l-Ledžneti d-Dá'ima, 10/264.

⁸⁴ Tamtéž, 10/254.

⁸⁵ Tamtéž, 10/276.

⁸⁶ Irwá' u l-Galíl, 4/86.

Použití miswáku je sunnou i v čase půstu, a to v jakoukoli denní dobu, dokonce i když je miswák mokrá. Pokud se pocítí jeho chuť, nebo se spolkně slina, která se na něm nashromáždí, to neruší půst.⁸⁷ Potřeba je jen vyhybat se polykání aditiv, která se k miswákům někdy přidávají, jako jsou barviva a příchutě. Odloupané kousky miswáku je potřeba vyplivnout, pokud se však nevědomky spolkyají, není hříchu. Pokud je někdo zraněn, nebo mu teče krev z nosu, nebo mu při nehodě do úst vejde voda, nebo benzín, prach, smet, nebo dým, nic z toho nepřerušuje jeho půst. Věci, jejichž spolkyání se nelze vyhnout, jako jsou sliny, nebo prach, nebo např. mouka, když se mele a prosívá, nepřerušují půst. Ani kdyby se jednalo o větším množství slin, podle správnějšího názoru.⁸⁸

Pokud se v ústech zacítí chuť slz, nebo oleje, který se dává na vousy, nebo heny, nic z toho neruší půst. Použití heny, uhlí na oční stíny, ani vonného oleje nemá vliv na půst.⁸⁹ Stejně pravidlo platí o krémech na změkčení pokožky. Není nic špatného na používání voňavek a parfémů. Nevadí ani použití bahúru⁹⁰, dokud se u něj nesedí a dým se neinhuluje.⁹¹

Pastu na zuby je během půstu za dne lepší nepoužívat, protože příchutě mohou být silné.⁹²

Pro jistotu je lepší během dne nepraktikovat hidžámu⁹³ během dne, ač o tom existuje známá neshoda mezi učenci. Podle Ibn Tejmíji ten, kdo si nechává dělat hidžámu, půst přerušuje a ten, kdo ji dělá, nikoli.

Kouření ruší půst a nemůže se použít jako výmluva. Jak by ostatně mohl být hřích výmluvou?

Polévat se vodou, obléci mokrá oděv, aby se člověk schladil a podobné činnosti neruší půst.

Plavání v době půstu není oblíbeno, aby nedošlo k polknutí vody, což by půst porušilo. Pokud do náplně zaměstnání postíciho se náleží i potápění se a postíci se si je jist, že mu voda do úst nenateče, není problém.

Pokud někdo jí, pije, nebo souloží se svou ženou, myslíte si, že je ještě noc, načež se ustaví, že již nadešel čas fedžru, není na něm hříchu, protože verš říká, že tyto věci je dovoleno činit, dokud se jasně neustaví, že nadešel fedžr. Abú Rezzák zaznamenává autentickým řetězcem vypravěčů od Ibn Abbáse, že „*Alláh vám povolil jíst a pít, dokud není ve vašich hlavách pochybnost.*“⁹⁴ Pokud někdo naopak přeruší svůj půst dříve, načež se ustaví, že slunc ještě nezašlo, musí podle většinového názoru s jídlem a pitím přestat, dokončit půst toho dne a tento poškozený den odpostit později, neboť den ještě trvá, podle pravidla, že „*pochybnost nepřemáhá jistotu.*“ Opačného názoru, tedy, že není potřeba tento den nahradit, je Ibn Tejmíjja. Pokud nástup času fedžru zastihne postíciho se soustem v ústech, podle islámských právníků je postíci se povinen sousto vyplivnout a jeho půst je pak platný. V tomto se podobá tomu, kdo jí a pije ze zapomenutí a pak se rozpomene, že se postí. Pokud si pospíš a sousto vyplivne, jeho půst je i nadále platný.

Půst žen

Dívka v pubertě, která se stydí za svůj menses a postí se v něm, se musí kát a nahradit tyto dny později. Také by měla nakrmit chudé za každý den půstu, který se neodpostila jako odkup za odkládání půstu, pokud nadejde další Ramadán a ona ještě nenahradila promeškané dny

⁸⁷ Al-Fetawá' u s-Sa'díjja, 245.

⁸⁸ Al-Mugní od Ibn Kuddámy, 3/106.

⁸⁹ Medžmú' u l-Fetawá', 25/233 a 25/245.

⁹⁰ Arabský druh kadidla.

⁹¹ Fetawá' u l-Ledžneti d-Dá'ima, 10/314.

⁹² Al-Medžális, Ibn 'Usejmín, str. 72.

⁹³ Tradiční arabská léčebná metoda pouštěním žilou.

⁹⁴ Viz Fethu l-Báirí. Stejného názoru je i Ibn Tejmíjja.

předešlého. Pokud žena nezná, kolik dní přesně vynechala, pak nechť se postí, dokud si nebude zcela jista, že se odpostila všechny dny, které měla, nikoli však za předešlého Ramadánu. Za ty nechť platí odkup za každý vynechaný den. Může to udělat zatímco se postí a může i zvláště, závisí, co chce a je schopná udělat.

Žena se nemá postit kromě v Ramadánu, který je povinný, jinak, nežli s dovolením manžela. Pokud tento není doma přítomen, pak to nevádí.

Pokud žena v menstruaci uzří bílou tekutinu vycházející z těla, když její perioda skončí, podle čehož pozná, že je čistá, měla by mít úmysl z předcházející noci, nechť se pak postí. Pokud nezná čas, po kterém je již čistá, pak nechť použije vatou nebo něco podobného, pokud to bude čisté, znamená to, že se má postit, avšak pokud opět vychází krev, pak nechť přerušit půst, ať už krev vytéká v kapičkách, protože i to přerušuje půst.⁹⁵ Pokud přerušit krvácení trvá až do západu slunce a ona měla úmysl z minulé noci, pak je její půst platný. Pokud ucítí v sobě pohyb menstruační krve, ale opět nic z ní až do západu slunce nevyjde, i pak je její půst platný a tento den nemusí nahrazovat.

Pokud ženě přestane poporodní krvácení během noci a ona vezme úmysl půstu, načež nadejde čas ranní modlitby ještě předtím, než se okoupe, je její půst podle většiny platný. Pokud žena ví, že by jí měl začít nazítří menses, měla by ještě pro zítřek vzít úmysl půstu a nepřerušovat jej, dokud neuvidí krev. Ženě v menstruaci je lepší, aby se chovala normálně a přirozeně a nepoužívala léky zpozdňující příchod menstruace. Nechť ví, že to Alláh takto určil a nechť tyto dny nahradí později. Takto žily matky věřících a selef.⁹⁶ Kromě toho mnoho z takových přípravků může být škodlivých. Avšak pokud by žena použila některý z nich a pak by se postila, její půst by byl platný.

Pokud těhotná potratí a plod už je vyvinut, tedy již se na něm mohou rozpoznat části těla jako hlava, ruce atd., pak je její krvácení nifásem (tj. poporodním krvácením). Avšak pokud potratí něco, co je více podobno sražené krvi, nebo hroudě masa a ještě nemá vytvořeny rozpoznatelné končetiny, pak je její krvácení istiháza (tj. mimomenstruační krvácení) a ona se musí postit, pokud je toho schopna. Pokud není, nahradí příslušný počet dní později.⁹⁷

Poté, co se očistí po operaci čištění dělohy, nechť se postí. Učenci počítají, že embryo začíná získávat lidský tvar po 80 dnech těhotenství. Pokud se žena očistí od nifásu předtím, než přejde 40 dní, nechť se postí a nechť se okoupe, aby se mohla modlit.⁹⁸

Pokud se krvácení během 40 dní po porodu vrátí, ať přestane s půstem, protože krvácení je nifás. Pokud krvácení pokračuje po 40 dnech, nechť vezme úmysl půstu a okoupe se (podle většiny), protože každé krvácení po 40 dnech se již počítá jako istiháza, pokud se neshoduje s jejím měsíčním cyklem, pak by se jednalo o hajz (tj. běžné menstruační krvácení).

Pokud se kojná postí během dne a během noci uvidí kapku krve, přičemž za dne byla ještě čistá, její půst je platný.⁹⁹ Podle nejsprávnějšího názoru se těhotná, nebo kojící, počítají jako nemocné. Pak musí jen nahradit zmeškané dny, pokud se bojí jedno jestli o sebe nebo o dítě. Říká Boží Posel صلى الله عليه وسلم: „**Alláh zdvihl povinnost půstu z těhotné a kojící.**“¹⁰⁰

Pokud se těhotná postí a ucítí krvácení, její půst je platný.¹⁰¹

⁹⁵ Fetawá' u l-Ledžneti d-Dá'ima, 10/154.

⁹⁶ Tamtéž, 10/151.

⁹⁷ Tamtéž, 10/224.

⁹⁸ Al-Mugní me'a š-Šerhi l-Kebír, 1/360.

⁹⁹ Fetawá' u l-Ledžneti d-Dá'ima, 10/150.

¹⁰⁰ Sunen Tirmízí. Sahíh.

¹⁰¹ Fetawá' u l-Ledžneti d-Dá'ima, 10/225.

V případě postící se ženy, která se proviní dobrovolným pohlavním stykem s mužem během dne v Ramadánu, pak pravidla týkající se jeho se vztahují i na ni. V případě, že je ke styku donucena, má se mu postavit vši svou silou a nemusí platit odkup. Ibn Akíl říká: „V případě muže, který měl přes den v Ramadánu styk se ženou proti její vůli, ona nemusí platit odkup.“ Pro jistotu bude lepší, nahradí-li tato žena svůj půst z tohoto dne později. Ibn Tejmíjja smýšlí, že toto nijak nezasahuje ženin půst.

Žena, která ví, že její muž se není s to ovládat, nechť se nezkrášluje během dne v Ramadánu.

Ženy musí nahradit zmeškané dny svého ramadánského půstu¹⁰² a mohou je nahradit i bez dovolení manžela. Pokud se žena postí povinný půst, není jí, stejně jako muži, dovoleno přerušit půst kromě z šari'atsky oprávněného důvodu. Manželovi není dovoleno žádat od své ženy, aby takovýto půst přerušila, ani v případě, že nahrazuje půst z Ramadánu, ani mu není dovoleno mít s ní pohlavní styk, ani není dovoleno ženě v tomto svému muži vyhovět.¹⁰³

V případě dobrovolného půstu není ženě dovoleno začít se postit bez dovolení manžela, pokud je přítomen doma, protože od Abú Hurejry se traduje hadís, kde Posel صلى الله عليه وسلم říká: „**Necht' se žádná žena nepostí, dokud jí manžel, je-li přítomen, to nedovolí.**“¹⁰⁴

Na konec, toto je, co jsem byl schopen sepsat ohledně půstu. Prosím Alláha, aby nám pomohl vzpomínat Ho, být Mu vděční, správně Mu sloužit a abychom takto zakončili Ramadán s odpuštěním a zachránili se před trestem pekelného ohně. Necht' je požehnání a mír Muhammedu, jeho rodině i společníkům.

¹⁰² Tj, zmeškané pro ně specifickou situací, jako je menstruace, těhotenství nebo kojení. – pozn. překladu.

¹⁰³ Fetawá' u l-Ledžneti d-Dá'ima, 10/353.

¹⁰⁴ Sahíhu l-Bucháří.